

Zagreb, 13. svibnja 2021.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU**Sukoišanska 6
21000 Split**

Tužitelj: **HOTEL LABINECA d.o.o.**, Gradac, Jadranska 2, Republika Hrvatska, OIB: 82215732082, a kojeg zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, OIB: 12453130124, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Heinzelova 33A, Zagreb, OIB: 36426031758

Tuženici: **1. Vlado Pejković**, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 1**“); i
2. László Attila Kerekes, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 2**“),
(u daljnjem tekstu Tuženik 1 i Tuženik 2 zajedno kao: „**Tuženici**“)

VPS: 20.004.973,84 kuna

Radi: povrede dužnosti urednog i savjesnog vođenja poslova društva i naknade štete

T U Ž B A

4x, punomoć, prilozi

I. PODACI O PUNOMOĆNIKU

1. Tužitelj je za zastupanje u ovom postupku opunomoćio odvjetnika Pavu Novokmeta i ostale odvjetnike iz LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Heinzelova 33A, telefon: +38514852044 i faks: +385175522963, pa predlaže sudu da sva pismena vezana uz ovaj predmet dostavlja neposredno punomoćniku.

Dokaz: Punomoć (Prilog 1)

II. UVOD

2. Tuženik 1 je bio član uprave Tužitelja od 2012. godine, sve do ostavke dana 23. rujna 2020. godine.

Dokaz: Povijesni izvadak iz sudskog registra za Tužitelja (Prilog 2)

3. Tuženik 1 je kao član uprave Tužitelja, temeljem kogentnih odredaba Zakona o trgovačkim društvima (*Narodne novine br. 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013, 110/2015 i 40/2019*) (u daljnjem tekstu: „ZTD“) bio dužan voditi poslove Tužitelja s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika.
4. Nakon ostavke Tuženika 1, u listopadu 2020. godine nova uprava je preuzela vođenje Tužitelja, te je utvrđeno da je Tuženik 1 tijekom upravljanja Tužiteljem počinio brojne štetne radnje koje su dovele Tužitelja u lošiji financijski položaj.
5. U nastavku tužbe, Tužitelj će detaljnije opisati razloge zbog kojih smatra da je Tuženik 1 teško povrijedio svoje dužnosti koje je imao kao član uprave Tužitelja. Tuženik 1 je naročito odgovoran za štetu Tužitelju jer je prekršio odredbu članka 252. stavka 3. točke 5. ZTD-a, bespravno razdijelivši imovinu Tužitelja na način da je:
 - i. odobravao teško naplative zajmove (bivšim) povezanim društvima,
 - ii. propustio adekvatno osigurati naplatu danih zajmova, čak i u situaciji kad je to bio zakonom obvezan učiniti,
 - iii. propustio poduzeti bilo kakve radnje radi naplate danih zajmova, već ih je rutinski reprogramirao na godišnjoj bazi te je
 - iv. u isto vrijeme dok je davao i reprogramirao zajmove Tužitelj je ulazio u sve lošiji financijski položaj.
6. Tužitelj naknadu štete potražuje i od Tuženika 2, koji je solidarno odgovoran s Tuženikom 1, a s osnove odredbi članka 273. ZTD-a. Spomenutim odredbama propisana je odgovornost za štetu počinjenu iskorištavanjem utjecaja u društvu. Naime, tko s nakanom koristeći svoj utjecaj u društvu navede, između ostalih, člana uprave (tj. u ovom slučaju Tuženika 1) da poduzme radnju na štetu društva, odgovara društvu za štetu koja mu time bude pričinjena solidarno s članom uprave koji je počinio štetnu radnju.

7. Tužitelj će u nastavku ove tužbe obrazložiti da je:

- i. Tuženik 1 povrijedio svoje obveze koje je imao kao član uprave Tužitelja, odnosno da pri vođenju poslova Tužitelja nije primjenjivao dužnu pozornost i odgovornost, što je rezultiralo štetom za Tužitelja; te da je
- ii. Tuženik 2 utjecao na Tuženika 1 da poduzima navedene štetne radnje, te je solidarno odgovoran za naknadu štete Tužitelju.

III. TRGOVAČKI SUD U SPLITU JE NADLEŽAN ZA DONOŠENJE ODLUKE U OVOM SPORU

8. Stvarna nadležnost naslovnog suda u pogledu Tuženika 1 temelji se na članku 34.b, stavku 1., točki 3. važećeg Zakona o parničnom postupku (*Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014 i 70/2019*) (u daljnjem tekstu „ZPP“), kojim je ustanovljena nadležnost trgovačkih sudova da, između ostalog, odlučuju u sporovima između članova uprave društva i društva.
9. Naslovni sud je mjesno nadležan za ovaj spor temeljem odredbi članka 40. ZTD-a, kojim je, između ostalog, propisano da je za rješavanje sporova između članova uprave i društva nadležan trgovački sud na čijem se području nalazi sjedište društva upisano u sudskom registru. S obzirom da je sjedište Tužitelja u Gradcu, tj. na području Splitsko-dalmatinske županije, Trgovački sud u Splitu je i mjesno nadležan riješiti ovaj spor.
10. S obzirom da je Tuženik 2 fizička osoba stranog državljanstva (koja nije u vrijeme nastanka štete Društvu neposredno imala ulogu u organima Tužitelja), Tužitelj će, opreza radi, obrazložiti zašto je Trgovački sud u Splitu nadležan donijeti odluku u ovom sporu i u pogledu navedenog Tuženika.
11. Stvarna nadležnost Trgovačkog suda u Splitu u pogledu Tuženika 2 temelji se na potpunoj atrakciji nadležnosti do koje je dolazi iz razloga jer su Tuženici materijalni suparničari.
12. Naime, članak 196. stavak 1. točka 1) ZPP-a propisuje da više osoba mogu jednom tužbom tužiti odnosno biti tužene ako su u pogledu predmeta spora u pravnoj zajednici ili ako njihova prava odnosno obveze proistječu iz iste činjenične i pravne osnove, tj. ako su osobe materijalni suparničari. Nedvojbeno je da su Tuženici materijalni suparničari koji se nalaze u pravnoj zajednici u pogledu predmeta spora jer su solidarno odgovorni za ispunjenje obveze naknade štete.
13. Važeći Zakon o međunarodnom privatnom pravu (*Narodne novine br. 101/2017*) u članku 46. stavku 1. upućuje na izravnu primjenu Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih

odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.) (dalje u tekstu: „Uredba“).

14. Odredba članka 1. stavka 1. Uredbe propisuje da se Uredba primjenjuje na građanske i trgovačke stvari bez obzira na vrstu suda. Članak 7. stavak 2. Uredbe propisuje da osoba s prebivalištem u nekoj državi članici može biti tužena u drugoj državi članici u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima pred sudom mjesta u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja. U ovom slučaju, s obzirom da je predmet spora naknada štete koju je Tužitelj pretrpio zbog štetnih radnji bivšeg člana uprave, tj. povredom njegove dužnosti urednog i savjesnog vođenja poslova Tužitelja, jedino je ispravno zaključiti da je štetni događaj nastao upravo u sjedištu Tužitelja.
15. Pored toga, u članku 8. stavku 1. točki 1. Uredbe izričito je propisano da osoba koja ima prebivalište u drugoj državi članici, ako je ona jedan od više tuženika, može biti tužena pred sudom mjesta u kojem jedan od tuženika ima prebivalište, ako su tužbeni zahtjevi međusobno tako usko povezani da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno, kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima. Iz navedenih odredbi Uredbe jasno proizlazi da je upravo naslovni sud nadležan za odlučivanje u ovom sporu, kako u pogledu Tuženika 1, tako i u pogledu Tuženika 2, iako nema prebivalište na području RH.
16. Naslovni sud je temeljem svega gore navedenog nadležan donijeti odluku u ovom sporu.

IV. ODGOVORNOST TUŽENIKA 1

17. Očite povrede obveza vođenja poslova društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika od strane Tuženika 1 govore sljedeće okolnosti:
 - a. **Tuženik 1 je sistematski odobravao, a onda svake godine rutinski reprogramirao zajmove (bivšim) povezanim društvima**
18. Tuženik 1 je u ime Tužitelja tijekom godina odobravao niz kratkoročnih zajmova svojim (bivšim) povezanim društvima. Zajmovi su odobravani društvima koja su bila povezana istom vlasničkom strukturom ili su njima u vrijeme odobravanja zajmova, upravljale povezane osobe.
19. Za potrebe ove tužbe, Tužitelj će navesti sva (bivša) povezana društva/zajmoprimce iz kratkoročnih ugovora o zajmovima koje je Tuženik 1 odobravao u ime Tužitelja kao zajmodavca uz navođenje osoba ovlaštenih za zastupanje zajmoprimaca u vrijeme sklapanja pojedinih ugovora o zajmu.

20. Kratkoročni zajmovi davani su društvima **CAMENA d.o.o.**, OIB: 25788703666, zastupano po Tuženiku 2, **DALMACIA HOLIDAY Kft**, iz Mađarske, zastupano po Tamasu Vitezyu, **DIAMANT MARINA d.o.o.**, OIB: 21098908294, zastupano po Tuženiku 2, **ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.**, OIB: 08214831145, zastupano po Tuženiku 2, **AQUAMARINE d.o.o.**, OIB: 64556155401, zastupano po Tuženiku 2, **DALMACIJA CHARTER d.o.o.**, OIB: 20619963687, zastupano po Dariu Tamaju, **FARAON d.o.o.**, OIB: 98007195291, zastupano po Tuženiku 1, **JADRAN LAGUNA d.o.o.**, OIB: 56976586879, zastupano po Tuženiku 1, **JELSA d.d.**, OIB: 51177655549, zastupano po direktoru Lovorku Stipišiću, **ORNATUS d.o.o.**, OIB: 44681604281, zastupano po Tuženiku 2, **TOPAZ d.o.o.**, OIB: 99489283996, zastupano po Tuženiku 2 (u daljnjem tekstu, zajednički sva povezana društva/zajmoprincipi kao: "Povezana Društva") te **Csilli Magdolni Vitezyne Gombos**, OIB: 27712929602.
21. Inicijalni zajmovi su davani pojedinim Povezanim Društvima tijekom višegodišnjeg razdoblja, a onda reprogramirani svake godine. Tužitelj u prilogu ove tužbe dostavlja sve posljednje ugovore o reprogramiranju kratkoročnih zajmova koji su izdani Povezanim Društvima, a koje je u ime Tužitelja, odobrio Tuženik 1.

Dokazi: Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem CAMENA d.o.o. (Prilog 3)
Ugovor o kratkoročnom zajmu sa zajmoprimcem DALMACIA HOLIDAY Kft. (Prilog 4)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem DIAMANT MARINA d.o.o. (Prilog 5)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma i ugovor o zajmu sa zajmoprimcem ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. (Prilog 6)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem AQUAMARINE d.o.o. (Prilog 7)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem DALMACIJA CHARTER d.o.o. (Prilog 8)
Ugovori o zajmu sa zajmoprimcem FARAON d.o.o. (Prilog 9)
Ugovori o zajmu sa zajmoprimcem JADRAN LAGUNA d.o.o. (Prilog 10)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem JELSA d.d. (Prilog 11)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem ORNATUS d.o.o. (Prilog 12)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem TOPAZ d.o.o. (Prilog 13)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Csilla Magdolna Vitezyne Gombos (Prilog 14)

22. Umjesto da Tuženik 1, kao odgovoran direktor društva te uredan i savjestan gospodarstvenik, pokuša naplatiti nepodmirena dugovanja prema Tužitelju s osnove odobrenih zajmova, svi zajmovi su svake godine, unatoč lošijem financijskom položaju Tužitelja, reprogramirani svim Povezanim Društvima, na način da je jednostavno produljen rok otplate svih zajmova.

Dokaz: Financijska izvješća Tužitelja za godinu 2019. (a koja sadrže i usporedive podatke i za 2018. godinu) (Prilog 15)

23. Štoviše, naplativost većine zajmova koji su odobreni Povezanim Društvima je već prilikom njihova odobravanja bila upitna, i to Tuženiku 1 nikako nije moglo ostati nepoznato.

24. Većina Povezanih Društava s kojima su sklopljeni, a kasnije u više navrata reprogramirani ugovori o zajmu su bila u velikim financijskim poteškoćama. Za neke od dužnika naplata nije čak bila ni izgledna budući da su se u odnosu na njih vodili određeni insolventni postupci.

25. Primjerice, s društvom DALMACIJA CHARTER d.o.o., OIB: 20619963687, zastupano po Dariu Tamaju (u daljnjem tekstu: „**Dalmacija Charter**“), dana 1. siječnja 2017. godine sklopljen je Ugovor o Reprogramiranju Kratkoročnog Zajma kojim je društvu Dalmacija Charter odobreno reprogramiranje ranije izdanog zajma u iznosu od 360.630 kuna, iako su javno dostupni podatci ukazivali da je Financijska Agencija još 2017. godine predložila otvaranje stečajnog postupka nad Dalmacija Charterom (iz razloga što je Dalmacija Charter imala blokirane račune duže od 120 dana). Stečaj nad Dalmacija Charterom je konačno pokrenut u veljači 2019. godine.

26. Stečajni postupak nad društvom Dalmacija Charter je zaključen te je odluka postala pravomoćna dana 30. siječnja 2021. godine. Tužitelj je prema Dalmaciji Charter u stečajnom postupku prijavio potraživanja u ukupnom iznosu od 420.058,31, te je od tog iznosa uspio naplatiti 19,57 kuna.

Dokaz: Rješenje Trgovačkog suda u Zadru posl. br. 1 St-29/2019-68 od dana 12. siječnja 2020. godine i Završni račun stečajnog upravitelja od 24. kolovoza 2020. (Prilog 16)

27. Također, s društvom Aquamarine d.o.o., OIB: 64556155401, čiji direktor je bio Tuženik 2 (u daljnjem tekstu: „**Aquamarine**“), dana 1. siječnja 2020. godine sklopljen je Ugovor o Reprogramiranju Kratkoročnog Zajma kojim je Aquamarineu odobreno reprogramiranje ranije izdanog zajma u iznosu od 1.000.950,00 kuna, dok su javno dostupni podatci su ukazivali da je Financijska Agencija još 2017. godine, predložila otvaranje stečajnog postupka nad Aquamarineom iz razloga što je Aquamarine imao blokirane račune duže od 120 dana. Stečaj nad Aquamarineom je konačno pokrenut u srpnju 2020.

28. Stečajni postupak nad društvom Aquamarine je još uvijek u tijeku. Tužitelj je prema Aquamarineu u stečajnom postupku prijavio potraživanja u ukupnom iznosu od 1.218.864,44 koja nisu osporena. Uvidom u spis predmeta koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-1135/2018, a posebno uvidom u Izvješće Stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od dana 14. ožujka 2021. godine, vidljivo je da je ukupno prijavljeno 376.081.457,58 kuna tražbina vjerovnika prema Aquamarineu, kao i da Aquamarine uopće nema imovinu kojom bi mogao otplatiti svoja dugovanja, izuzev zanemarivih 1880 dionica knjigovodstvene vrijednosti 10,00 kuna po dionici.

Dokaz: Uvid u spis predmeta St-1135/2018 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu

29. Iz navedenog je potpuno jasno da je Tuženik 1 sustavno odobravao zajmove Povezanim Društvima bez da je upotrijebio dužnu pažnju u pogledu mogućnosti njihove naplate, a za neke od kojih je morao znati da ih društva-zajmoprincipi neće biti u stanju vratiti, zbog čega je Tužitelju nastala šteta.

b. Tuženik 1 je propustio adekvatno osigurati naplatu danih zajmova, čak i u situaciji kad je to bio zakonom obvezan učiniti

30. Svi zajmovi koji su bili odobreni Povezanim Društvima su odobreni bez izdavanja ikakvih sredstava osiguranja, uporabom vrlo šturih obrazaca za potrebe sklapanja ugovora.

Dokaz: Uvid u dostavljene ugovore s Povezanim Društvima

31. Između ostalog, Tuženik 1 je u ime Tužitelja dana 1. siječnja 2016. godine odobrio zajam mađarskom društvu DALMACIA HOLIDAY Kft., u iznosu od 153.690,26 kuna (odnosno 20.000,00 EUR), koje je bilo zastupano po direktoru Tamasu Vitezyu. Također, Tuženik 1 je u ime Tužitelja dana 1. siječnja 2020. godine odobrio reprogram zajma mađarskoj državljanici Csilli Magdolni Vitezyne Gombos, u iznosu od 222.000,00 kuna.

32. Člankom 61. Zakona o deviznom poslovanju (Narodne novine br. 96/2003, 140/2005, 132/2006, 150/2008, 92/2009, 153/2009, 133/2009, 145/2010, 76/2013) propisana je obveza pravne osobe da pribavi sredstava osiguranja naplate u slučaju sklapanja ugovora o zajmu u korist nerezidenta. Tuženik 1 nije ishodio nikakvo sredstvo osiguranja za zajmove odobrene društvu DALMACIA HOLIDAY Kft. i Csilli Magdolni Vitezyne Gombos, premda je na to bio obvezan zakonom. Kršenje navedene odredbe predstavlja prekršaj kažnjiv novčanom kaznom u iznosu do 1.000.000,00 HRK za Tužitelja te do 100.000,00 HRK za Tuženika 1.

c. Protiv Tužitelja su pokrenuti ovršni postupci koji se odnose na dugove iz vremena kada je Tuženik 1 davao odnosno reprogramirao zajmove Povezanim društvima

33. Određeni broj vjerovnika pokrenuo je protiv Tužitelja ovršne postupke, koji se odnose na potraživanja koja se po tvrdnjama vjerovnika odnose na razdoblja prije nego što su pojedini zajmovi davani odnosno reprogramirani. Ova okolnost dodatno ukazuje na odštetnu odgovornost Tuženika 1.

*Dokaz: Financijska izvješća Tužitelja za godinu 2019. (a koja sadrže i usporedive podatke i za 2018. godinu) (Prilog 15)
Uvid u spis predmeta Povrv-565/2020 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu*

d. Zaključno o odgovornosti Tuženika 1

34. Zaključno, Tuženik 1 je gore opisanim postupanjem očito teško povrijedio dužnosti savjesnog i urednog vođenja poslovanja Tužitelja, na što je bio obvezan temeljem odredbe članka 252. ZTD-a.

35. ZTD propisuje pretpostavke koje je Tužitelj dužan dokazati kako bi potvrdio odgovornost Tuženika 1., te odredbe, kao *lex specialis*, imaju prednost pred općim odredbama propisa o odgovornosti za štetu. Stoga je Tužitelj jedino dužan dokazati: **a) činjenicu da je za društvo nastala šteta i visinu štete, b) radnju ili propust člana uprave kojima je šteta prouzročena te c) odgovarajuću uzročnost između radnje i štete.**

36. U pogledu pretpostavke navedene pod **a) - činjenice nastanka štete i visine štete**, zbog svih gore navedenih radnji Tuženika 1 za Tužitelja je nastala šteta najmanje u ukupnom iznosu od 20.004.973,84 kuna s osnove odobrenih, a nenaplaćenih zajmova Povezanim Društvima.

37. U pogledu pretpostavki navedenih pod **b) - radnje ili propusta člana uprave kojima je šteta prouzročena te pod c) - odgovarajuće uzročnosti između radnje i štete**, Tužitelj drži da iz svih dosadašnjih navoda očito proizlazi da su ispunjene navedene pretpostavke odgovornosti za štetu te da je upravo povredom dužne pažnje i odgovornosti Tuženika 1 prilikom vođenja poslova Tužitelju nastala šteta.

V. OGOVORNOST TUŽENIKA 2

38. Za štetu koja je nastala Tužitelju solidarno je odgovoran i Tuženik 2 temeljem odredbi članka 273. ZTD-a. Člankom 273. ZTD-a, propisana je odgovornost za štetu koja je počinjena iskorištavanjem utjecaja u društvu.

39. Naime, usporedno s odgovornosti za štetu člana uprave koji je društvu počinio štetu, odredbom članka 273. stavkom 1. ZTD-a odgovornost za štetu se proširuje na osobe koje koriste svoj utjecaj u društvu kako bi člana uprave ili neku drugu odgovornu osobu, naveli da učine štetnu radnju. Osoba koja je izvršila utjecaj odgovara solidarno s članom uprave društva. Također solidarno s prethodno navedene dvije osobe, temeljem odredbe članka 273. stavka 3. ZTD-a, odgovara i osoba koja je imala koristi od štetne radnje te je s nakanom u tome sudjelovala
40. U odnosu na pretpostavke odgovornosti, uz opće pretpostavke odgovornosti koje su navedene ranije u ovoj tužbi, kako bi odgovornost za štetu postojala prema članku 273. ZTD-a, potrebno je da budu ispunjene dodatne pretpostavke: **a) osoba mora imati utjecaj u društvu, b) takav utjecaj mora biti iskorišten na način da odgovorne osobe budu navedene na poduzimanje štetne radnje te c) mora postojati namjera osobe koja se koristi svojim utjecajem u društvu da bi se poduzela radnja.**
41. Tuženik 2 je solidarno odgovoran s Tuženikom 1 za naknadu štete temeljem odredbi gore navedenog članka 273. ZTD-a. Naime, Tužitelj će u nastavku ove tužbe obrazložiti da je Tuženik 2 utjecao na Tuženika 1 kao člana uprave Tužitelja da poduzima štetne radnje opisane u poglavlju IV. ove tužbe
42. Tuženik 2 je od 2005. godine pa sve do 18. rujna 2020. bio predsjednik uprave društva Hoteli Jadran d.d., OIB: 18099276986 (u daljnjem tekstu „**Hoteli Jadran**“), jedinog člana društva Tužitelja.
- Dokaz: Povijesni izvadak iz sudskog registra za Hoteli Jadran (Prilog 17)*
43. Nadalje, Tuženik 2 je, zajedno s g. Tamasem Vitezyem, OIB: 97749070873, Maramaros ut. 47, Budimpešta, Mađarska (u daljnjem tekstu „**Vitezy**“), vlasnik holding društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., OIB: 08214831145 (u daljnjem tekstu „**AIG**“), a koje društvo je imalo u osnovi istu vlasničku strukturu kao i Tužitelj. Tuženik 2 i Vitezy su do danas vlasnici holding društva AIG, te stoga i krajnji vlasnici brojnih društava koja su, sve do nedavno, bila društva povezana s Tužiteljem. Vitezy je također bio i predsjednik nadzornog odbora Hotela Jadran u razdoblju od 2005. sve do 12. listopada 2020. godine, tj. u vrijeme sklapanja ugovora o zajmovima opisanim u poglavlju IV.a ove tužbe.
- Dokaz: Ispis iz registra Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. za AIG (Prilog 18)*
44. Očito je da je Tuženik 2 kao predsjednik uprave Hotela Jadran koji su Tužiteljev osnivač i jedini član, znao za financijsko stanje Tužitelja te da je bio u mogućnosti utjecati na Tuženika 1 u pogledu vođenja poslovanja Tužitelja.

Dokaz: Saslušanje Tuženika 1 i Tuženika 2

45. Iz navedenog nedvojbeno proizlazi - **a) da je Tuženik 2 imao utjecaj u društvu** (Tužitelju), **b) da je Tuženik 2 takav utjecaj iskoristio na način da odgovorne osobe** (Tuženik 1) **budu navedene na poduzimanje štetne radnje**, te da je **c) kod Tuženika 2 postojala namjera** da Tuženik 1 na štetu Tužitelja poduzme štetne radnje opisane u poglavlju IV. ove tužbe. Iz navedenih razloga je nedvojbeno da je Tuženik 2 solidarno odgovoran s Tuženikom 1 naknaditi štetu Tužitelju, a sve temeljem odredbi članka 273. ZTD-a. Također, jasno je i da je Tuženik 2 kao jedan od krajnjih vlasnika nekolicine Tužiteljevih dužnika neposredno ili posredno imao imovinske koristi od radnji koje su poduzete na štetu Tužitelja.
46. U prilog svojim tvrdnjama Tužitelj također ističe i da su Hoteli Jadran prije podnošenja ove tužbe Tuženiku 1 uputili dopis kojim je od Tuženika 1 zatraženo očitovanje o nekolicini radnji koje je Tuženik 1 poduzeo za vrijeme trajanja njegovog mandata kao člana uprave u Tužitelju i drugim ovisnim društvima Hotela Jadran, a između ostalog i o kontinuiranom odobravanju zajmova (bivšim) povezanim društvima.

Dokaz: Dopis Hotela Jadran upućen Tuženiku 1 dana 13. travnja 2021. (Prilog 19)

47. Tuženik 1 je svoje odgovore na dopis dostavio Hotelima Jadran e-mailom dana 16. travnja 2021. godine, koje Tužitelj citira u bitnim dijelovima:

*„Sve navedene pozajmice odnosno zajmovi, plasirani su po uputama **vlasničke strukture***

...

*„Na Vašu primjedbu **zašto nisam poduzeo određene mjere u svrhu naplate pozajmica, napominjem još jednom da je sve rađeno po naputcima koje sam već naveo.**“*

48. Tuženik 1 je svojim odgovorom potvrdio da je radnje na štetu Tužitelja obavljao po nalogu „**vlasničke strukture**“, zbog toga što je strahovao da bi mogao biti smijenjen ili opozvan.
49. Na dodatan upit Hotela Jadran na koju konkretno osobu ili osobe se odnosi referenca na tzv. „*vlasničku strukturu*“, Tuženik 1 je 23. travnja 2021. godine odgovorio:

*„Što se tiče **vlasničke strukture, komunikaciju sam imao sa gospodinom Kerekešom**“*

Dokaz: Odgovori Tuženika 1 na dopis Hotela Jadran (Prilog 20)

50. Iz svega navedenog proizlazi da je Tuženik 2, s obzirom na svoju funkciju u Hotelima Jadran kao društvu majci Tužitelja imao takav utjecaj u Tužitelju koji je bio podoban da Tuženika 1 navede da poduzima štetne radnje opisane u točki 4. ove tužbe te tako umanju imovinu Tužitelja. Drugim riječima, očito je da je Tuženik 2 svoj utjecaj zloupotrijebio kako bi na štetu Tužitelja protupravno pribavio korist Povezanim Društvima kojima je Tužitelj odobravao zajmove, a u čijoj je vlasničkoj strukturi Tuženik 2 bio (izravno ili neizravno) prisutan. Tuženik 2 je stoga dužan solidarno s Tuženikom 1 Tužitelju naknaditi nastalu štetu sukladno odredbama članka 273. stavka 1. ZTD-a. Stvarni iznos štete, zajedno sa pripadajućim kamatama zapravo značajno prelazi puki iznos zbroja glavnica zajmova Povezanim Društvima.
51. Zaključno, Tužitelj predlaže naslovnom sudu donijeti sljedeću

PRESUDU

- I. Nalaže se tuženicima Vlado Pejković, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716 i László Attila Kerekes, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583, da u roku od 15 dana tužitelju HOTEL LABINECA d.o.o., Gradac, Jadranska 2, Republika Hrvatska, OIB: 82215732082, solidarno isplate iznos od 20.004.973,84 kuna, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. svibnja 2021. do isplate, prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.
- II. Nalaže se tuženicima da tužitelju u roku od 15 dana solidarno nadoknade prouzročeni parnični trošak, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa da isplate prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

HOTEL LABINECA d.o.o.
koje zastupa:

Pavo Novokmet, odvjetnik

Trošak tužitelja:

Sastav tužbe	Tbr. 7.1.	95.000,00 HRK
Porez na dodanu vrijednost 25%		23.750,00 HRK
Sudska pristojba za tužbu		2.500,00 HRK

Ukupno: **121.250,00 HRK**
+ ostale pristojbe po odmjeri suda